

ת"פ 35665/03/21 - מדינת ישראל נגד בן אור בן ישראל לגין

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

לפני כבוד סגן הנשיאה, השופט אליהו ביתן

03 מרץ 2022
ת"פ 35665-03-21 מדינת ישראל נ'
לגין(עציר)

בעניין:

המאשימה:

נגד

הנאשם:

מדינת ישראל

בן אור בן ישראל לגין (עציר)

<#1#

נוכחים:

ב"כ המאשימה, עו"ד שרון שוורץ

הנאשם בהיוועדות חזותית

ב"כ הנאשם, עו"ד איילת דואן

גזר דין

כללי

1. בטרם שמיעת הראיות, הגיעו הצדדים להסדר טיעון במסגרתו הוגש נגד הנאשם כתב אישום מתוקן והנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן שאלה הם עיקריהן-

בתאריך 08.03.21 בשעה 23:42 המתלונן - בחור כבן 19, היה עם רכבו בתחנת דלק בערד. הנאשם ניגש אליו ודרש ממנו את מפתחות הרכב. המתלונן סירב, ואז הנאשם לפת את ראשו בחוזקה והיכה אותו באגרופים בפניו מספר רב של פעמים, וניסה להוציא מכיסו את מפתחות הרכב. המתלונן נאבק בנאשם על מנת למנוע ממנו לשדוד את רכבו. והנאשם המשיך להכות אותו נמרצות ובשלב מסוים הרים אותו באוויר, הטיח אותו על גבו וראשו בקרקע, ולאחר נפילתו חבט בעוצמה באגרופו בפניו. והמתלונן נשאר מספר שניות על הרצפה. לאחר מכן, הנאשם נטל את מפתחות הרכב, נכנס אליו וניסה להניעו, אך לא הצליח בשל הצורך בקוד. המתלונן התחנן בפני הנאשם שיעזוב אותו, ובמקביל פנה לאחרים שהיו בתחנת הדלק שיסייעו לו, אך אף אחד לא נענה. הנאשם, שהיה נחוש לשדוד את רכבו של המתלונן, רדף אחרי המתלונן ודרש ממנו את קוד הרכב, והמתלונן ברח והחל להתרחק מהמקום. בהמשך, הגיע לתחנת הדלק אדם אחר ברכבו על מנת למלא אוויר בצמיגים, והמתלונן רץ לכיוונו כשהוא בוכה וצועק שרכבו נגנב והוא הותקף וביקש להיכנס לרכב. הנאשם ראה את הדברים, יצא מרכבו של המתלונן ורץ לעבר הרכב האחר, והמתלונן ברח. הנאשם ניסה לפתוח את דלת הרכב האחר

עמוד 1

ואיים בהתנהגותו על הנהג ועל המתלון שיפגע בהם. בהמשך הגיעה למקום נידת משטרה והנאשם נעצר.

במהלך הכאת המתלון כמתואר, הנאשם שבר את מראת הרכב של המתלון ששוויה 450 ₪ . וכתוצאה ממעשי הנאשם, המתלון חש כאבים בכל חלקי גופו.

2. על יסוד הודאת הנאשם בעובדות כאמור, הוא הורשע בעבירה של ניסיון שוד בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 403 סיפא בחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), בעבירה של איומים, לפי סעיף 192 בחוק העונשין, ובעבירה של היזק בזדון, לפי סעיף 452 בחוק העונשין.

3. במסגרת הסדר הטיעון המליצו הצדדים לבית-המשפט להטיל על הנאשם, 24 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו, מאסר על תנאי, ופיצוי למתלון. בנוסף, המאשימה עתרה שהנאשם ישא את עונש המאסר על תנאי בן 6 חודשים, שהעבירות בהן הנאשם הורשע מפעילות אותו, במצטבר לתקופת המאסר שתוטל עליו בתיק זה, וההגנה עתרה שהנאשם ישא את המאסר על תנאי שיופעל בחופף.

4. ב"כ המאשימה ציינה, כי הסדר הטיעון גובש לאחר הליך של גישור; כי לנאשם רקע פסיכיאטרי; כי כתב האישום המקורי תוקן ועבירת ניסיון השוד שנכללה בו הומרה לעבירת איומים; וכי העונש המוצע סביר וראוי, ומגלם את מסוכנותו של הנאשם ואת הצורך בהרחקתו מהציבור, גם בהתחשב במצבו הנפשי. אשר לפיצוי, הפנתה לתצהיר נפגע העבירה. וציינה שהנזק הנפשי שנגרם למתלון משמעותי אף יותר מהנזק החומרי. הגישה את המרשם הפלילי של הנאשם ואת גזר הדין בו הוטל עליו המאסר על תנאי; תצהיר נפגע עבירה; ודיסק המתעד את האירוע. וביקשה לכבד את הסדר הטיעון ולקבל את עמדת התביעה לעונש.

5. ב"כ הנאשם הציגה שתי חוות דעת פסיכיאטריות על הנאשם. ציינה כי במהלך המעצר הנאשם חווה מצב פסיכוטני חמור שהצריך אשפוזו במב"ן. טענה כי העונש המוסכם מתחשב בכך שמגיל צעיר הנאשם אובחן כמתמודד נפש, ובגיל 17 אושפז ואובחן כמי שלוקה בהפרעה סכיזופרנית. בעברו אשפוזים פסיכיאטריים רבים, רובם בכפייה וחלקם ביוזמתו של הנאשם. וציינה שכאשר מצבו הנפשי מתדרדר הוא מסוכן לעצמו ולאחרים. טענה שבאירוע העבירה הנאשם חש מצוקה ודאגה לאמו, וחשב שהוא צריך להגיע אליה בכל דרך, ועל רקע זה ביצע את המעשים. ושמדובר באירוע קצר. הוסיפה שעברו הפלילי של הנאשם אינו מכביד. וביקשה להפעיל את עונש המאסר על תנאי בחופף. אשר לפיצוי, הפנתה להודעות המתלון במשטרה ביחס לנזק שנגרם לו, וכן לתמונות שצולמו ביום הגשת התלונה ולדוח בדיקת הרכב.

הנאשם שיתף כי הוא מקבל טיפול להרגעה ולשינה וזה עוזר לו. סיפר שקשה לו במעצר, ושהוא אינו אדם אלים. והביע צער על מעשיו.

אמו של הנאשם סיפרה שבגיל 17 הנאשם שיחק בקבוצת כדורסל בערד ובמסגרת זו יצא עם הקבוצה לחו"ל, ובעת שהותו שם אביו נפטר. הנאשם חש אחראי לכך, ומאז מצבו הנפשי התערער. וטרגדיות משפחתיות נוספות שאירעו לאחר מכן, השפיעו גם הן על מצבו הנפשי. סיפרה כי מקרי מוות של אנשים

שהנאשם מכיר מערערים אותו, וכי בתקופת הקורונה נפטרו אנשים מהקהילה והדבר השפיע עליו. הוסיפה שהטיפול התרופתי שהוא מקבל לא מרפא אותו והוא זקוק למסגרת טיפולית שתתייחס גם למצבו הרגשי.

6. המאשימה הגישה תצהיר נפגע עבירה, בו המתלון תיאר את המכות הקשות שספג בכל חלקי גופו- בראש, בצוואר, בכתף, בעמוד השדרה, בברכיים ובחלקי גוף נוספים. סיפר שמאז האירוע הוא הפסיק לעבוד, עקב הכאב והטראומה הנפשית שחוה. ושיתף כי הוא חושש מהנאשם וממשפחתו. עוד סיפר, שהוא בן 19.5. שגיוסו לצבא נדחה, ושכנראה הפרופיל שלו ירד. תיאר את הנזקים שנגרמו לרכבו. וביקש לפצות אותו על נזקיו.

7. האירוע עליו הנאשם נותן את הדין, חמור. הנאשם, גבר בשנות ה-30, גדל גוף ממש, תקף בצורה ברוטאלית בחור כבן 19, במכות אגרוף נמרצות ועוצמתיות בפניו ובגופו. הטיחו ארצה ותקף אותו שם בעודו שרוע על הארץ חסר אונים מולו. במטרה לגנוב את רכבו. תקיפת המתלון באה ללא כל התראה מוקדמת ומבלי שקדם לה מעשה כלשהו מצד המתלון. והנאשם התמיד בהתנהגותו התוקפנית והאלימה כלפי המתלון גם לאחר שהמתלון הצליח להתרחק ממנו. נקל לשער את הזעזוע והאימה שהמתלון חווה עת הותקף בפתאומיות על לא עוול בכפו, ואת השפעת האירוע על רגשותיו ונפשו.

8. האלימות הקשה שהנאשם הפעיל כלפי המתלון מעמידה את עבירת ניסיון השוד בה הנאשם הורשע, ברף חומרה גבוה.

9. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות השוד וניסיון השוד, הכרוכות באלימות משמעותית, הינה של רצינות וחומרה. וברגיל, העונש הראוי למעשים שהנאשם ביצע חמור משמעותית מהעונש המוצע בהסדר הטיעון.

10. אל מול נתוני החומרה המובהקים והמקוממים, ניצבת העובדה שהנאשם סובל ממחלת נפש משמעותית; שברקעו מצבים פסיכוסיים שהצריכו אשפוזים רבים וממושכים בבתי חולים לבריאות הנפש; ושבמהלך האירוע הוא התבטא באופן תמוה המתכתב עם מצבו הפסיכיאטרי (ראה הודעת המתלון מיום 11.3.21 שורה 12). והמתלון עצמו מסר במשטרה שהנאשם "לא נראה שפוי בכלל". (ראה הודעת המתלון מיום 9.3.21 שורה 26).

11. במצב דברים זה, המלצת הצדדים בנוגע לרכיב המאסר בפועל שיושת על הנאשם, ראויה ויש לכבדה.

12. בתאריך 23.07.20 הנאשם נדון בת"פ 67249-07-20 של בית משפט השלום באר שבע, בין היתר ל- 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, שלא יעבור כל עבירת אלימות ו/או איומים.

אין חולק כי העבירות בהן הורשע כאן מפעילות בנסיבותיהן את המאסר על תנאי.

ככלל, מאסר על תנאי שהופעל מצטבר לתקופת המאסר שהוטלה על העבירה המפעילה (ראה סעיף

58 בחוק העונשין). אולם, בית המשפט רשאי להורות על חפיפה חלקית או מלאה "מטעמים שיירשמו".

בענייננו, בהתחשב בחומרת המעשה בנסיבותיו ובכך שמצבו הנפשי של הנאשם מושפע גם מהשימוש שלו בחומרים פסיכואקטיביים (כמצוין בחוות הדעת הפסיכיאטריות שהוגשו בעניינו) ומנגד, בנסיבותיו הבריאותיות והאישיות של הנאשם, בתקופת המאסר בפועל שנקבעה לו, ובקושי המיוחד של אדם עם נתונים כשל הנאשם לשאת מאסר בפועל, אני מוצא שיש להורות על חפיפה חלקית בין תקופות המאסר.

13. המתלון חווה חוויה קשה וטראומטית ובנוסף לכך גם נגרם נזק לרכבו, ובנסיבות הוא זכאי לפיצוי כספי.

14. נוכח כל האמור, אני מקבל את המלצת הצדדים לעונש ודן את הנאשם לעונשים

הבאים:

א. 24 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו.

ב. הפעלת המאסר על תנאי בן ששת החודשים מת"פ 67249-05-20 של בית משפט השלום באר שבע. הנאשם ישא מחצית מהתקופה במצטבר לתקופת המאסר שהושתה עליו כאן ומחציתה בחופף. ובסך הכל 27 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו מהמאסר, שלא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע.

ד. פיצוי למתלון בסך 5,000 ₪.

זכות ערעור בתוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום ל' אדר א'
תשפ"ב, 03/03/2022 במעמד
הנוכחים.
אלוהו ביתן, שופט
סגן הנשיאה